

[Anker Jørgensen.]

tuelt kunne blive enige med flere andre partier i salen om.

Jeg vil slutte med at sige, at forliget må ses i sin helhed. Der var tendenser, syntes jeg, til klassepolitik. De er taget væk. Jeg mener også, vi kan sige, at den aktuelle økonomiske situation, som i særlig grad er kommet til os udefra, gør dette forlig nødvendigt, og jeg mener fremfor alt, at situationen her i folketinget med 10 partier og med den meget, meget svære opgave at kombinere et flertal for en politik, gør, at der måtte begyndes et sted, og der er altså begyndt med dette forlig mellem socialdemokratiet og venstre.

Glistrup (FP):

Der er sagt store ord fra denne talerstol her i formiddag. Som om historiens vingenes gik gennem dette hus denne februarfredag formiddag. Hr. Anker Jørgensen mente, at ved at gå ind i dette forlig med venstre havde han sikret, at man havde slået tilbage det anslag imod aftalefriheden mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen, som de tidligere fremsatte i dag tilbagetrukne forslag vitterligt var udtryk for. Hr. Anker Jørgensen burde vide bedre. Han burde vide, at hvis han tror, han ved at indgå dette forlig her til morgen har tilbageslået det angreb, så har han kun været med til at slå en i forvejen død mand ihjel. Det borger de fire arbejderpartier her i dette ting for, de to største partier herinde og de to små arbejderpartier.

Hr. Erhard Jakobsen var af den opfattelse, at hermed sattes der store skillelinjer inden for dansk politik. Her så vi virkelig, at der blev sluttet et forlig mellem såkaldt ansvarlige partier, der havde langtrækkende politiske perspektiver. Nej, hr. Erhard Jakobsen, det, der sker her, er det, som vi har set igennem de sidste 20 år hver anden, tredje, fjerde måned, at nu skal landets økonomi reddes, nu skal alt klares, og så laver man disse ordninger med nogle mærkelige tekniske regler, som vil være glemt og uden enhver betydning i løbet af 5-6 måneder, hvor vi skal til at lave det næste storpolitiske forlig for igen på kort sigt at løse landets problemer, fordi det, man foretager sig, ikke har nogen som helst positiv virkning

for samfundsøkonomien. Det er jo sandheden i det, der foretages her i dag.

Kommer vi ned på jorden og forlader disse høje ord og ser, hvad det i grunden er, der sker i dag, ja, så er det, at der træffes beslutning om, at der af skatteydernes penge skal bruges 20-30-40 mill. kr. til at pøse nogle millioner checks ud til de danske arbejdsgivere. Den første uddeling kommer i løbet af et par måneder, så får arbejdsgiverne sendende ca. 700 mill. kr. til forbrug; når de skal til at have sommerferie, får de andre 700 mill. kr., og hen til jul eller deromkring kommer der så to portioner a 350 mill. kr. Det er det eneste, dette lovforslag bevirker, at man forøger det indenlandske forbrug, den indenlandske efterspørgsel, med disse godt 2 mia kr. Om der så vil være steder, hvor lønmodtagerne er tilstrækkeligt stærke til, at de også kan få del i de penge, vi arbejdsgivere får sendende, kan man selvfølgelig håbe, men det afhænger af, om den økonomiske politik skal fortsætte med at være så håbløs, som dette oplæg ser ud til, således at vi får arbejdsløshed her i landet med den virkning, at lønmodtagerne ikke står i en tilstrækkelig stærk position. Samfundsøkonomisk er det i og for sig lige gyldigt, om denne forøgelse af det indenlandske forbrug med godt 2 mia kr., som dette lovforslag alene er udtryk for, skal ske hos selvstændigt erhvervsdrivende, der umiddelbart får pengene ned i foret, eller den skal ske hos lønmodtagerne.

Hr. Christophersen var af den opfattelse, at det skulle virke omkostningsdæmpende at pøse sådan et par milliarder kr. ud, ja, han troede endda, at det havde betydning for vor valutabalace i positiv retning, at man forøger det indenlandske forbrug med 2 mia kr. Derimod var det ganske ansvarsløst af hensyn til valutabalancen, at man fra fremskridtspartiets side havde fremsat 88 konkrete ændringsforslag til den finanslov, der skal træde i kraft om mindre end et par måneder, med besparelser for i alt 9.374 mill. kr. Det er der skam ikke nogen som helst ansvarlighed i, for det løser ikke nogen problemer på kort sigt ved at dæmpe omkostningerne.

Hr. cand. polit. Christophersen kender åbenbart ikke erhvervsvirksomheders struktur. Der sidder nogle mennesker i alle er-